

KARDAŞ

TÜSTAV'a
Metin Gür
Bağışdır.

SOSYALİST DERGİ

1970

SAYI. 13

LENİN 100 YAŞINDA

LENİN ve ENTERNASYONALİSM

Proleterya Enternasyonalizmi Leninist gücün ana kaynaklarındandır. İşçi sınıfının zaferini garantileyen ve çağımızda ihtilâlcî ruhu yaşatan enternasyonalizmdir. Lenin : "Kapital enternasyonal bir güçtür. Onu yenmek için enternasyonal işçi birliği, enternasyonal işçi dayanışması şarttır." demişti. (Toplu eserleri. İngilizce. Cilt 30. Sayfa 293)

Lenin milliyetçi nihilizme karşı çıkmıştır fakat aynı zamanda ihtilâlcilere daima ulusal çıkarları gözönünde tutmalarını ve tüm ulusların eşitliği prensibine sadık kalmalarını, bağımsız ve muhtar olarak gelişme haklarına sahip çıkmalarını sağlık vermiştir.

Sosyalizmin kurulması için savaşmak, halkların çıkarlarını savunmak demektir. Yalnız büyük devletlerin proletaryasının değil fakat ufak ülkelerin işçi sınıflarının da gözden kaçırmamaları gereken nokta, ulusal hak ve çıkarları için savaşırken, küçük burjuva milliyetçiliğine kaymamaya dikkat etmektir. Çünkü milliyetçilik, bölücü ve parçalayıcı taktikleriyle, devrimci hareketin en büyük düşmanıdır. Her ırktan ve her dilden tüm ulusların proletaryalarının birleşmesine engel olmaya çalışacak güç "küçük burjuva milliyetçilidir".

"Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz" çağrısını bundan yarım yüzyıl önce Lenin, sömürge ve bağımlı devletlere de seslenerek : "Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşiniz." şekline sokmuştu. Şimdi Marks ve Lenin'in fikirlerine bağlı kalarak Proleterya enternasyonalizminin en gelişmiş anlamda ki sloganı şöyle olmalıdır : "Sosyalist ülkelerin halkları, dünya proleterleri, kapitalist ülkelerin demokratik güçleri, yeni özgürlüğüne kavuşmuş ülkelerin halkları ve ezilen halklar barış, ulusal bağımsızlık, sosyal ilerleme, demokrasi ve sosyalizm için Emperyalizme karşı verilen savaşta birleşin."

Leninizmin düşmanları, Lenini ve fikirlerini enternasyonal önemi olmayan sadece Rusyaya has bir fenomen olarak tanımlamaktadırlar. Bu düşmanların bir kısmı Ekim ihtilâlinin izlediği yolun, ekonomik yönden geri kalmış memleketlerin izliyebileceği bir yol olduğunu ve Leninizmin ancak geri kalmışlığın şartları içinde uygulanabileceğini söylemektedirler.

Leninizme karşı çıkan bir başka grupta Sovyetlerin kalkınma için izledikleri yolun tamamen Avrupaya öz olduğunu, Asya, Afrika ve Latin Amerikada tutunamayacağını iddia etmektedirler.

Leninizm hakkında ki bu görüşler tamamen yanlıştır. Leninizm ne sadece Rusyaya ve ne de sadece Avrupaya has bir fenomendir. Kapitalizmin emperyalist aşamaya girdiği bir devrede, Marksizmin devamı olarak doğan Leninizm bütün dünyanın kalkınması için gerekli tek aydınlık yoldur.

Leninizm neden sadece Rusyaya veya Avrupaya has bir fenomen değildir ?

1) 20' ci yüzyılın başında bir çok tarihi nedenlerden ötürü, Rusya dünya emperyalizminin temel karşıtlarının mihrak noktasıydı. Ekim ihtilâli, modern dünya ihtilâl hareketinin başlangıç noktası olmuştur. Ekim ihtilali bütün ülkelerin ihtilâl hareketinin gelişmesine yol açtı ve bu hareketleri etkiledi.

2) İhtilâlin arifesinde Rusya çok çeşitli sosyo-ekonomik bir yapıya sahipti. Bir kısım bölgelerde geniş kapitalist endüstri merkezleri ve gelişmiş işçi sınıfı vardı. Bir kısım bölgeler yarı-feodal bir sistem içindeydi. Orta Asyada ise sömürgeci, yarı-sömürgeci bir sistem hakimdi. Ve Uzak Doğu bölgeleri ise korkunç ilkel bir gerilik içindeydi. Çeşitli uluslardan kurulu, çok değişik sosyo-ekonomik yapıya sahip olan Rusya değişik ülkelerde var olan değişik şartları bünyesinde barındırıyordu.

3) Rusyanın Batının ileri Kapitalist devletleriyle, Doğunun bağımlı devletleri arasında bulunması nedeniyle, Rus emekçi sınıfı Batı Avrupa ihtilâlcî işçi hareketiyle, sömürge memleketlerin ulusal kurtuluş hareketleri arasında bir köprü kurabildi.

Leninizm yalnız Rusların değil fakat dünya çapında emekçi ve ulusal kurtuluş, anti-sömürgeci hareketlerin tecrübeleriyle gelişmiştir. Lenin uzun yıllar İsviçre, İngiltere, Almanya, Fransa, Polonya, Finlandiya ve başka memleketlerde yaşamıştır. Batı sosyalistleriyle, kapitalist dünyanın işçi sınıfıyla çok sıkı ilişkiler kurmuştu. Aynı zamanda doğudaki halkların anti-sömürgeci savaşını çok yakından izlemekteydi.

4) Leninizm bir temele dayanmayan, gelişmiş güzel ortaya atılmış bir teori değildir. Marksizmin sağlam temelleri üzerine kurulmuştur ve Marksizmin devamıdır. Marks ve Engels tarafından işlenmiş enternasyonal işçi hareketinin tek bir teori ve taktiği yoktur ki Leninizm tarafından geliştirilmiş olmasın.

Leninizm çağımızın Marksizmidir.

Enternasyonalizme lafla bağlı kalmak fakat eylemde "burjuva milliyetçiliği" sürdürmek yalnız sosyal-demokrat partilere değil, dikkat

edilmezse sosyalist ve komünist partilere de musallat olabilecek bir illettir.

İşçi sınıfının kapitalizme karşı verdiği savaş, enternasyonal kapitalizme karşı verilen enternasyonal bir savaştır ve bu da proletarya enternasyonalizminin özünü teşkil eder.

Sosyalizmin zaferinden ve işçi sınıfının yönetimi ele geçirmesinden sonra enternasyonalizm prensibi, sosyalist memleketler için büsbütün önem kazanmaktadır. Zira işçi sınıfının yönetimi ele geçirmesiyle sınıf kavgası sona ermekte, şekil değiştirmektedir. Ve bu yeni şekil daha da amansız bir kavga doğurabilir.

Hele bir memlekette sosyalizm iktidara barış yoluyla geldiyse ve burjuvazi ordu gücü ile sosyalist güçleri ezmeye kalkmadan teslim olduysa, o memlekette sınıf mücadelesi şiddetle devam eder. Rus ihtilalinde 2 milyon burjuva Avrupa ve Amerikaya dağılmışlardı. Fakat Macaristanda ve Çekoslovakya'da durum böyle değildir. Burjuvazinin içerde kaldığı sosyalist memleketlerde, burjuvazi her an enternasyonal kapitalizmin ve emperyalizmin yardımı ile eski günleri geri getirmeye çalışacaktır. Çekoslovak olayları buna en güzel örneği vermiştir. Bu nedendenir ki proletarya enternasyonalizmi prensibi sosyalist ihtilâlin ayrılmaz bir parçasıdır.

LENİN'İ ANMA TÖRENLERİ

Bütün dünyada olduğu gibi İngilterede de Lenin'in 100'ü yıldönümü, büyük şehirlerde yapılan merasimler, açılan sergiler ve gösterilen filmlerle, heyecanla kutlanmıştır.

Manchester'de büyük bir kalabalık önünde konuşan Sovyet Bilimler Akademisinden Dr. Jan Peive özetle şunları söylemiştir :

"Leninizm, işçi sınıfının yalnız geçmişi değil bugünü ve geleceğidir. Yeni bir toplum kurmak için savaş verenlerin ilham kaynağı Leninizmdir. İşçi sınıfının ihtilalci savaşının ve ulusal kurtuluş hareketlerinin özü Leninizme bağlıdır.

İşçi sınıfının gerçek partilerinin ideolojik ve örgütsel çalışmaları Leninizme dayanır. Bugün Avrupa, Asya ve Latin Amerika'da 14 memlekette sosyalist sistem hakimdir. Bu memleketlerin nüfusu, dünya nüfusunun üçte birinden fazlasını teşkil etmektedir.

Dünya tarihinde hiç bir isim, dünyadaki sosyal gelişmenin ilerici hamleleriyle Lenin'in ismi kadar yakından ilişkili değildir.

Çarlık Rusyası Avrupanın ileri kapitalist devletlerinde 50-100 yıl gerideydi. Bugün Sovyetler endüstriyel verim bakımından Avrupada birinci ve dünyada ikinci gelmektedirler.

Lenin'in 100'ü yıldönümünü kutladığımız bu yıl, 1913'e nispetle endüstriyel verim 90 kat artmıştır."

Londra'da "University College" konferans salonunda Cambridge Üniversitesi iktisat profesörlerinden Dr. Maurice Dobb, Leninden "Dünya tarihini değiştiren adam" diye bahsetmiştir.

"Lenin'in ,Emperyalizmi, kapitalist sistemden daha yüksek bir sosyal ve ekonomik sisteme geçmeden önce en son aşama olarak açıklıyan görüşleri büyük bir öngörünün ifadesidir.

"Mevcut devletin, sınıf karakteri dolayısıyla, gerçek bir sosyal ihtilâli yürütemeyeceğini açıklamıştı. Sadece üst kademede bir kaç bakan ve memur değişmesiyle başarı sağlanamazdı.

"Mevcut mekanizma ve onun baskı organları yıkılmalı, kitleyi temsil edeni yeni demokratik organlar yaratılmalı ve yönetim onlara bırakılmalıydı.

"İlk defa halkın büyük bir çoğunluğunun aktif olarak yönetime katılmasını sağlayan yeni organların gerçekleştigi Lenin Sovyetlerde gerçekleşmesini görebilmiztir."

İngilterenin büyük şehirlerinde ki Halk kitaplıkları, Belediye kitaplıklarının hemen hepsinde Lenin sergileri açılmıştır.

İngiliz "National Film Theatre" Lenin filmleri mevsimini Eisenstein'in "Ekim" filmiyle açmıştır. Bu arada "Lenin Ekim ayında", "Üç Lenin şarkısı", "Lenin 1918'de", "6 Haziran 1918" filmleri gösterilmiştir.

Londra'nın Unity tiyatrosunda oynanan Bolşevik piyesi muazzam başarı kazanmıştır.

Plymouth şehrinde "Belediye kitaplığında" "Soviet weekly" dergisinin yayın müdürü Nikolai Efimov Lenin'in 100'ü yıldönümünü anan bir konferans vermiş ve aynı gün kitaplıkta Lenin'in resimleriyle ve kitaplarla bir sergi açılmış ve filmler gösterilmiştir.

Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu :

Federasyonumuz 22.4.1970'den 29.4.1970 gününe kadar ki süreyi LENİN'İ ANMA HAFTASI ilân etmiştir.

22.4.1970 çarşamba günü saat 16.00 dan itibaren ATTF genel merkezinde Lenin ve ailesiyle ilgili resimler, kitaplar ve 100 yıl için basılmış rozetler sergilenecektir.

25.4.1970 cumaertesi günü saat 18.00 de Lenin'in üzerine konuşmalar yapılacaktır. Leninle ilgili sergilenen şeyler bir hafta süreyle her gün saat 15.00 den itibaren herkese açık olacaktır.

LENİN ve ULUSAL KURTULUŞ HAREKETİ

Sömürülen halkların Ulusal Kurtuluş Hareketi, zamanımızda yer alan en büyük değişikliklerdir. Kısa bir süre öncesine kadar Batı Avrupa'nın büyük devletleri tüm Afrika ve Asya kıtalarını aralarında bölüşmüşlerdi. Zor gücü ile Afrika ve Asya halklarını yönettiler, kendi inanç, gelenek ve kanunlarını onlara kabul ettirdiler. Yerli halkların emegini kendi çıkarları için sömürdüler.

Bir vakitler yıkılmaz gibi görünen bu sömürgecilik şimdi çöktümler içindedir. Gene de Portekiz'in Afrika sömürgelerinde ve beyaz Güney Afrika Cumhuriyetinde özel tip bir sömürgecilik milyonlara cehennem hayatı yaşatmaktadır.

Diğer taraftan Emperyalizm eski sömürgeci ekonomik pençesi altında tutmayı başaramamaktadır. Uzun yıllar yabancı yönetiminde yaşamış olmak ve kaynaklarının insafsızca yitirilmiş olması genç devletleri muazzam problemlerle karşı karşıya bırakmaktadır.

Sömürgeciliğin bir zamanlar egemen olduğu memleketlerde ardında bıraktığı harabeleri temizlemek zaman alacak ve zorlu bir iştir. Fakat Emperyalizmi çökertme yolunda verilecek savaşların ilki Ulusal Kurtuluş Savaşı kazanılmış demektir.

Lenin hayatı ve eserleriyle Ulusal Kurtuluş hareketine büyük katkılarda bulunmuştur. Lenin, daima ulusların haklarını, eşitliğini ve bağımsızlığını savunmuştur. Batı Avrupada ki işçi sınıfı liderlerinin, memleketlerinin sömürgesi olan halkların ulusal kurtuluş hareketini desteklememelerini şiddetle kınamıştır: "Sömüren memleketin işçi sınıfından olup, sömürülenin bağımsızlığa kavuşmasını desteklemeyen kimse sosyalist bir politika izlemesine imkân yoktur."

Sömürülen milletler için dönüm noktası 1917 Ekim Büyük Sosyalist İhtilali olmuştur. İhtilal Çarlık Rusyasının baskısında ezilen, Rus olmayan halkları zincirden kurtardı ve Sosyalizmin ve Rus işçi sınıfının yardımıyla 18'ci yüzyıldan 20'ci yüzyıla atladılar. Ve onların kurtuluşu, dünyada sömürülen halklara kurtuluş kapılarını açtı.

İkinci dünya savaşından bu yana, sömürülen halkların Ulusal Kurtuluş Savaşlarında yalnız Sovyetler değil fakat Avrupa, Asya ve Küba'da ki Marksist-Leninist devletlerde yardımcı olmaktadır. Sosyalist ülkeler sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı verilen bu savaşta, hazır ihtilâl "ithal etmemekte, kurtuluşu için savaşma" hazır olan halklara en güçlü şekilde destek olmaktadır.

Lenin'in Marksist teoriye en önemli katkılarında biri, ileri kapitalist memleketlerde ki işçi ihtilalleriyle, sömürülen halkların ulusal

kurtuluş hareketlerini birbiriyle kaynaştırıp, muazzam bir "anti-emperyalist" ihtilâl şekline sokmuş olmalıdır.

Lenin'in dehası aynı zamanda, kapitalizm öncesi devreyi yaşıyan halkların, insanlığı alçaltan ve sömüren kapitalist aşamadan geçmeden, sosyalizmi kurabileceğini görmüştür. "3'cü dünya'nın halkları kapitalist aşama devresini atlayarak, sosyalizmi kurmaya başlayabilmektedirler. Bu nedenledir ki Lenin, Afrika, Asya, Orta ve Güney Amerika halklarının yol göstericisidir. Hatırası büyük bir bağlılıkla ve sevgiyle anılmaktadır.

ÇİĞ.

Bir çığ geliyor,
çığ !..
Ezilecek ona karşı çıkanlar.
Napalm, hidrojen, atom,
durduramaz bu çığı,
durduramaz !..
Ve öylesine büyüyor
büyüyor ki !..
Bir uçtan öbür uçadek,
titretiyor dağı taşı.
Tabiğat da onunla birlik,
kuşlar kanatlarıyla süslemiş bu çığı,
itiyor rüzgâr arkasından,
benzin değil motorlarını çalıştıran,
Halkın teri
Halkın !..
Katılanlar hür
ve ölümsüz.

Turap EROĞLU
Nieder Modau.

KARDAŞ. Aylık Dergi.

Sahibi ve sorumlu müdürü :

Selma ASHWORTH.

İdare yeri :

"Briar Gap", Loseberry Road, Claygate, Surrey.

Basıldığı adres :

"SEMICOLON" (TU) England.

Batı Berlin Temsilcisi :

Mugaffer ERDOĞAN.

1. Berlin 10. Olbersstrasse 4. Batı Almanya.

Abone şartları : Yıllık 10 şiling'dir.

5 D. M.

15 T. L.

Gerçeğin Rüyası

Ilyuşinle bir saat üç çeyrek Berlin Moskova arası,
pilotta kadinsa eğer, başka oluyor havalanması.

Berlin Moskovadan iki saat geri
veya Moskova Berlinden iki saat ileri.

Şu Moskovalılar talihli insanlar
dünyaya en yukardan bakanlar çünkü onlar.

Onlar duymuyorlarsada eğer,
Moskovayla Vaşington arasındaki kırmızı telefonun sesini,
görünce iftihar ediyorlar dünyanın en yüksek televizyon kulesini.

Yine onlar biliyorlar kızılın rusçada güzel olduğunu
ve kızıl meydan adının üç asır önce konduğunu .

Kızıl meydan dedikleri asfalt değil, beton değil, parke taşı
oradan yükseliyor göklere Leninin

(öğrenin, öğrenin, öğrenin) diyen başı.

Beri yanda mağaza Gum, karşı tarafta Kremlin
Kremlin duvarının dışında, yatıyor Lenin
Cam bir muhafazanın içinde, üstünde kahverengi elbisesi,
gözleri kapalı ise de, gülümstiyor çehresi.

Günde üçbin kişi ziyaret ediyorsada Lenini.

Öpmüyorlar camide olduğu gibi, kilisede sakalının telini.

Bir yanda Kremlin, kızıl meydan, basilic kilisesi
metrosu, astronot müzesi, Maksim Gorki caddesi
ve meşhur Novodevicya mezarlığı diğer yanda.

Birçok şairle birlikte bizim Nâzım da yatar orda.

Yükseliyor baş ucundan dev gibi bir mezar taşı,
yazık ki Moskovada toprağa girdi onun eğilmez başı.

O, Novodevicyada çıkarıyor hayatın ikinci devresinin tadını,

Ruslar bizden çok iyi tanıyorlar Nâzım Hikmet adını.

Mezarının üstünde Türkçe (Nâzım) yazıyorsada,

Ruslar onun resmini taş a kazıyorsada

Türkiyede ki cüceler ona kızıyorsada

varmi onun günahı öldükten sonra yaşıyorsada.

Televizyon kulesi, sputnik abidesi ve güzel meydanaile son geçem

şimdiden düştü içime bir ateş gibi ayrılığın acısı

ilk gecemle son geçem arası bana çok şeyler veren,

batının siyah saçlı, altın kalplı bacısı

götlireceğim beraber hatıralarınızı

oluncaya dek bu dünyanın yabancısı.

GURBETTE "KARDAŞ"

Bulgaristan Dış İşleri Bakanlığında ricamız :

Avrupa kapitalizmine kiralanan onbinlerce biz emekçiler, gerek iş bulma kurumlarında, gereksede pasaport muamelelerinde ve gümrüklerde memur ve komisyoncular tarafından soyulmaktayız.

Biz emekçiler bu bozuk düzene karşı birleşmekte ve mücadele vermekteyiz. Durum böyleyken bu soygunculardan bir kaçını Ankarada ki Bulgaristan Elçiliği Pasaport vize kısmının giriş holüne birer sandalye koymayı başarmış ve Bulgaristan vizesi için gelen Türk işçilerinden pasaportlarını alıp, 10 lira karşılığında bir komisyonla iki adım ilerde ki odada vize almaktadırlar. Burada yapılan tek iş ise vize kartini doldurmaktır.

Bu hal konsolosluk vize memurlarına şikâyet edilmelidir. İlgili makamlardan rica ediyoruz, bu soyguncu adamların Elçiliğe girmeleri önlenmelidir.

Ünal GÜNGÖR.

... gözü kör olsun !

(Aşağıda okuyacağınız ve bize anlatılan gerçek, binlerce gerçeklerden bir tanesidir. Anlatanın adı mahfuz tutulmak üzere kaleme alıp, yayınlıyoruz.)

Mugaffer ERDOĞAN.
Berlin.

"Sebebin gözü kör olsun. Elde yok, avuçta yok, dört cana bakmak kolay değil, hele bir de hastalık olursa borç gırtlığa çıkar.

Yokluk ve hastalık acısı gurbet acısından çok daha kötüdür. Körolası yokluktan kurtulmak için ve bir iş bulup çalışabilelim diye Almanyaya geldik. Burada her şeyin iyi olduğunu zannettik. Bize öyle den işlerdi.

İstanbulda iş bulma kurumunda biz onbeş kişiyi bir odaya aldılar ; bir bey "sizi Berline gönderiyoruz, orada iyi bir işte çalışacaksınız, yalnız kazandığınız paraları (markları) Memleketinize göndereceksiniz" dedi. Markları nasıl ve

hangi bankalara göndereceğimizi gösteren birer kağıt' da elimize verdi. Bizde "tabii" dedik, başka devlete gönderecek değiliz, dedik.

Bize bunları anlatan beyin yanında bir bey daha oturuyordu. Biz ayakta sıra olmuş dinliyorduk. Neyse birinci bey söyleyeceğini bitirdi, ikinci bey söze başladı. Önce "Goministlik" nedir biliyormusunuz ? diye sordu. Daha benim anlamadığım bir kaç söz etti. Batı Berline kanunların boşluklarından istifade ederek kurulmuş bazı "Gominist Türk Dernekleri" var, dedi. Evlerinize kadar gelirler propaganda yaparlar, sakın inanmayın, verdikleri gazeteleri, kağıtları okumayın, derneklerine gitmeyin, dedi. Ve anlattı artık... Ve sonra biz 15 kişi Berline "Butzke-Werke" fabrikasına geldik.

Bir zat bizi eve getirdi, burası "hayım" dedi. (yurt). Burada yatıp, kalkacaksınız, dedi. "Hayım" 3 odalı bir yer. Ufak bir mutbağı, birde helâsi var. Odaların birinde 4 yatak, diğerinde 5 yatak, ve üçüncüsünde 6 yatak var. Yıkanmak içindö odada ancal el yıkanabilen bir musluk (lauba) var.

Ev sahibimiz kadınmış : adı Frau Kretschmer. Elinde onunda bir sürü kağıtlar vardı ve bunları bize teker teker imzalatırdı. Meğer bunlar ev kontratı imiş.

Yatak başı bizden ayda 120 mark Fabrika kesti. Sonra bunu arttırdılar yani yatak başı 125 mark oldu. 3 odalı bir eve biz 15 arkadaş ayda 1875 mark ödüyoruz. Türk parasıyla ayda 5.700 lira kira veriyoruz. Bu da yetmiyormuş gibi koridoru salon yapıp, ayda adam başına 20 mark daha istemiye başladı. Bizde sendikaya gittik, durumu anlattık. Onlarda şaşırdılar. Meğer Berline böyle 3 odalı bir evin kirası ayda 80 ile 100 mark arasında imiş.

15 kişi aynı saatte kalkıp beraber iş başı yaptığımız için, helâda ve mutbaktaki durumu artık izah edemem. Temizliği hele hiç yapılmadı. "Yapacağız" diyorlar ama nafile.

Arzu eden konsolosluk memuru bize teşrif edip durumumuzu görsünler. Adresimiz : Dahlem Dridalski strasse. 46. Kendilerini bekliyoruz.

Şimdi ben İş Bulma Kurumundaki beyden soruyorum : Bizleri ucuz fiatla Almanyaya sattınız ve sizler bizi soyuyorsunuz. Bu kadar soyulmamız yetmiyor mu ? Bari bizleri Almanlara soydurmayın. Biraz hakkımızı arayın. Ama biz anladık ki sizler Almanlarla ORTAK olmuştunuz. Onlar bizim yaptığımız işlerin ancak yarı ücretini bizlere öderler bu ücretide sizler elimizden döviz diye alırsınız, biz gene açıkta kalırız. Bu durum karşısında UYANAN bizler elbette ki bir Dernek içerisinde BİRLEŞEREK, sizlere karşı mücadele edeceğiz. Elbette ki hakkımızı alacağız.

Siz bizlere yarın "Gominist" deyin, ne dersiniz deyin, biz yılmıyacağız. Sebebin gözü kör olsun demiyecəğiz artık, BİZ ONU KENDİ ELLERİMİZLE KÖR EDECEĞİZ."

Dünya Basınından...

**RÜSTAV'a
Metin Gür
Bağışdır.**

Gelişmekte olan memleketlerde ordu ve askeri darbeler

WILLIAM J. POMEROY
çev: Selma Ashworth

Geçen 10 yıl içinde, geri bırakılmış memleketlerin pek çoğunda askeri darbelerin birbirini izlediğini görüyoruz. Endonezya, Ghana, Kongo, Nigeria, Sierra Leone, Bolivya, Arjantin ve Afrika'da özgürlüğüne yeni kavuşmuş memleketlerin üçte birinde.

Geri bırakılmış memleketlerde ordunun genellikle gerici, karşı-devrimci ve "yeni sömürgeci" bir rol oynadığı şüphesi uyanmıştır. Askeri darbelerin çoğunluğunun arkasında emperyalizmle işbirliği yapılmış olmasının yahut da doğrudan doğruya emperyalist parmağının bulunmasının su götürmezliği bu şüpheleri kuvvetlendirdi. Askeri darbelerin yapıldığı memleketlerin bağımsızlığı yahut ulusal egemenliği, devletin ve onun ordu, polis gibi güçlerinin, tüm mekanizmasının kökten yıkılıp yeni baştan kurulması gibi gerçek bir toplumsal devrimi kapsamamıştır.

Afrika'da ordunun başında bulunan subayların hepsi İngiliz Harp Akademisi Sandhurst'de, Belçika ve Fransız Harp Akademilerinde eğitim görmüş "élite", seçme kişilerdir. Latin Amerika'da orduyu eğiten, "Inter-American" savunma planı altında Amerika Birleşik Devletlerine ait askeri okullardır. Asya kıtasından gelen subaylarda "Fort Bragg" ve "Fort Leavenworth" Akademilerinde "askeri beyin yıkamasından" geçmektedirler.

Bu nedenle, köklü reformlar getirecek veya devrimci değişiklikler yapacak hareketlerle karşı karşıya gelince, geri bırakılmış memleketlerin orduları "yeni sömürgeci"ye has bir şekilde saatli bomba gibi karşı tepmektedirler. Son 10 yıl içinde askeri darbeler anti-emperyalist politika güden hükümetleri devirmek veya bazı liderlerin dirimsel sorunları çözmeye güsterdikleri başarısızlık ve yolsuzluk halkı baş kaldırmaya sevkedeceği için, o liderleri yönetimden atmak amacıyla yapılmıştır.

Emperyalist merkezlerden yönetilen, yeni sömürgeci bir politikanın orduyu, gerçek ilerleme ve bağımsızlığa karşı bir kalkan olarak kullandığı ortadadır. Fakat bu tehlikeli durum yakın bir tarihte çökmeye yüz tutacaktır, zira politik ve toplumsal hareketlerle sıkı sıkıya bağlı olmayan gerici askeri rejimlerin içi koftur. Diğer taraftan ciddi problemlerin çözülmesi için asal tedbirler alınması için yapılan baskılarla sert askeri diktatörlükler başa çıkamamak-

tadırlar. Genellikle profesyonel subay, dar bir alanda eğitim görmüştür, politik ve ekonomik yönetim için gerekli bilgilerden yoksundur, disiplin ve itaat anlayışı politikasını kitleye ulaştırmasına engel olmaktadır.

Ghanada ki durumu bu konuda ilginç bir örnek olarak verebiliriz: çökmekte olan ekonomi ve halk arasında gittikçe artan huzursuzlukla karşılaşan askeri cunta kenara çekildi. Çok incelikli hazırlanmış bir seçimden sonra başkanlığa getirilen Dr. Busia'nın dış borçların vadelirinin uzatılmasını sağlamak amacıyla tezel-den Batı memleketlerinin merkezlerine yaptığı seyyahat, Generallerle albayların memleketi nasıl bir çıkmaza sürüklemiş olduklarını gösterdi.

Endonezyada ki cunta da çıkmaza girince, 1971'de seçimlere gidileceğini ve parlamenter idarenin yeniden kurulacağını bildirmek zorunda kalmıştır.

Sierra Leone, geri kalmış memleketlerde ki askeri diktatörlüklerin problemlerinin incelenmesinde tipik bir örnek teşkil etmektedir. 1967 martında Sir Albert Margai'nin "yeni sömürgeci" rejimi seçimlerde Siaka Stevens'in "All People's Congress" (Tüm Halkların) partisi tarafından ağır yenilgiye uğratıldı. Ama devrimci bir parti seçimleri kazandığı takdirde ne gibi bir karşı-devrim hareketi yapılacağı daha önceden kararlaştırılmış olduğu için, derhal Magai partisinin adamı ve orduyu yöneten general Lansana bir askeri darbe ile hükümeti ele geçirdi. Lansana kendi kendini kolaylıkla yitirecek bir adamdı, ve hemen cuntanın başına İngiliz Harp Akademisi mezunu Albay Juxon-Smith geldi. Halkın hoşnutsuzluğunun tehlikeli yönünü gidermek için, göz boyayıcı "ulusal bir reform"a gidildi. 13 ay yönetimde kalmasına rağmen, cunta halkın güvenini kazanamadı. 1968 nisanında ordu Albay Juxon-Smith'in cuntasını devirdi ve liderliği genç subaylara verdi. Onlarda hemen sivil idareyi geri getirdiler. Ve seçimleri kazandığı halde karşı-devrim tarafından susturulmuş olan Siaka Stevens başbakan oldu.

Sierra Leone krizinin temelinde Amerikan, İngiliz ve Batı Alman bankalarına olan borçlar yatmaktaydı. 1967-68'de memleketin gelirinin %22'sini bu borçlar yutmaktaydı. Askeri cuntanın rolü ağır vergilerle ve devlet hizmetleri-

ni kısıtlıyarak, borçları halkın sırtından çıkar-maktı. Stevens' de bir süre bu yoldan gitti. Fa-kat 1969 sonunda, Sierra Leone ekonomisini e-zen yabancı ellerdeki (İngiliz, Amerikan, İsviç-re) maden kumpanyalarının hisselerinin % 51' ne el koyarak problemleri halletme yoluna girdi.

Sovyetler Birliğinin "Dünya ekonomileri ve beynelmilel ilişkiler" enstitüsünden Dr. Georgi Mirsky' nin deyişiyle Afrikada ' askeri diktatör-lüklerde beliren bu " asınma" ', Latin Amerika-da Emperyalizm için daha menhus bir sekil al-mıştır. Peruda ekim 1968' de yönetimi ele geciren General Juan Velasco liderliğindeki askeri cunta Amerikan petrol kumpanyalarını ve geniş arazi sahibi çiftlikleri devletleştirmeye başladı. Peru, coğu Amerikaya olan ve 800 milyon dola-ri gecen dış borçların altında ezilmektedir. Ge-neral Velasco' da Amerikan petrol kumpanyala-rının şimdiye dek yapmış oldukları vergi kakacılığının 800 milyon doları gecmekte olduğunu söylemektedir. Bir zamanlar Pentagonun avucun-dan yedikleri sanılan bu Perulu generalleri sim-di, bir süre önce CIA ile işbirliği yapıp CHE' nin gerillalarını katleden Bol ivyalı subaylar taklit etmiye başlamışlardır. Aralık 1969' da Ameri-kan Standard Oil petrol kumpanyasının Boliviya-da ki şirketlerini devletleştirmişlerdir.

Geri bırakılmış memleketlerde, özellikle emperyalizmin mali politikasının sonucu omuzla-ra cöken borcun ağırlığı arttıkça, (subay kadro-sunun emperyalizmle ilişkisi ne olursa olsun) memleketin belini doğrultmak amacıyla köklü tedbirler alınması gerekince ordunun etkisinin uzun vadede sınırlı ve güvenilmez olduğu ortaya çıkmaktadır.

Sunuda unutmamak gerekir ki bu orduların durumu, ileri batı memleketlerinde sınıf yapısı-na dayanan ordulardan farklıdır. Geri bırakılmış memleketlerde ordu üniformasını giyen a-damla, toplumsal köklü arasında çok ince bir du-var vardır. Ve subay kadrosu toprak ağası, burju va ve köklü burjuva grupları kapsar. Bu ordula-rın subay kadrolarını incelersek ulusal etkenler olarak, görürüz ki eski ve dogmakta olan yeni güçler içice dokunmudur ve toplumlarındaki celiskilerin sonucu olarak, askeri rejimlerin bün-yesinde iç kavgalar yer almaktadır. Özellikle ye-ni dogmakta olan güçler, ister burjuva ister isci sınıfı karakteri taşısin, daha iyi örgütlenmiştir ve daha kuvvetlidir. Örneğin Endonezyada General Suhartonun başında bulunduğu cunta komünist-lerin ve vatanseverlerin kanına girerek, CIA' nin desteği ile iktidara gelmiştir. 1965' den bu yana da bir seri tasfiye ve katliamlarda bulunmudur. En sonucusu Ocak 1970' de yer almıştır.

Ghanada da sağcı askeri Ulusal Kurtulus mec-lisi, ikide bir Nukuma taraftarı subayların tutuklanmasına girişmiş ve meclis üyelerinden bir kısmı rakip sivil politikacılarla ilişkiler kurdıkları için durmadan meclis içinde kavgalar ra sebebiyet vermektedirler.

Geri bırakılmış memleketlerden Filipin-lerde, her askeri darbe ihtimali belirince Ame-rikanın "yeni sömürgeci" etkisinin hissedilme-

si, orduda üniformanın altında ki gizli celiskile-rin durmadan sürüttüklerinin en güzel örneği-dir. Gens sayıda subay, Amerikan-Filipinler karşılıklı yardım anlaşması altında Amerikan askeri okullarında yetismektedir. Bu durum onların Amerikaya sadık kalmalarını sağlıyor-sa da, aynı zamanda Amerikada yetismis su-baylarla, yerli askeri okullarda yetismis su-baylar arasında bir ayrılık yaratmaktadır. Ay-rıca Filipinler Askeri Akademisinde yetismis subaylarla, eratlktan subaylığa yükselmiş o-lanlar arasında da sınıf farkının dogurduğu bir rekabet vardır. Bir baska catısma noktasıda subayların terfi ve tayinlerinin cesitli politika adamları tarafından desteklenmesinin gerekliligidir. Bölgecilikte isin içine girer, zira her politikacı güçlü olduğu bölgede "protege" sı (korudugu) subayların kendisini güçlü duruma sokmasını ister.

1950' nin baslarında Filipin-lerde Huk silah-lı kurtulus savaşının en kızışmış olduğu ve Huk-ların kazanacağını sandığı günlerde, bir kısım orta rütbeli subaylar - yüzbası, binbası ve a-baylar- Huk' larla ilişkiler kurmaya başlamış-lardı. Son yıllarda "yeni sömürgecilik" yarat-tığı ekonomik güçlüklerin ürünü "Milliyetçilik" akımı politik çevrelerde hissedildiği gibi, zin-cirleme yankısı orduya da yayılmaktadır. Ada-daki Amerikan askeri yardım birliği "Joint US Military Advisory Group" ile JUSMAG' in Fili-pinlerden tam amen ayrılmasını isteyen bazı Filipinli Askeri liderler arasında ki kavgaya, yu-karda açıkladığımız duruma bir örnektir.

1969' dan bu yana Afrikanın kuzey dogu köse-sinde yapılmış olan 3 ihtilalci darbe, geri bırak-ılmış memleketlerde ordunun tutumunu yeni ısıkt altında göstermektedir. Her 3 darbe asker-lerin liderliğinde yapıldı, ve her 3 darbe de em-peryalistlerin o memleketlerde ki çıkarlarına a-gir darbeler indirilmiş oldu. Bunlar Amerikalı-ları ve İngilizleri büyük askeri üslerini kaldır-maya zorlayan 25 Mayıs'ta Sudanda yapılan darbe ile 1 Eylülde Libyada ki ihtilalci degisiklik ve 21 Ekimde Somalide yapılan darbedir.

Sudanda gerici basbakan Muhammet Maghub' u deviren darbeden sonra, 35 yaşındaki albay Ca-fer Al-Nimeyri' nin başkanlığında 10 kişilik ihtilal konseyi kuruldu. Konseyin cogunlugunu devrimci demokratlar teskil ediyordu ve tayin ettikleri kabinede tanınmış Komünistler görev aldı. İhtilalci konsey, eski rejimin "demokratik olmadığını" ve "halkın gerçek isteklerini yansı-tmadığını" açıkladı. "Gerçek demokratik reji-min, isci, köylü, asker ve aydın birliğine daya-nacağını ve Emperyalizmin bütün Afrikadan a-tılması için çalışacağını" bildirdi. İhtilale sada-katinden şüphe edilen subaylar görevlerinden derhal uzaklaştırıldı.

Libyada 27 yaşındaki albay Muammer Al-Ka-dafi' nin liderliğini yaptığı "özgür subaylar" gu-rubu İhtilalci Kumanda Konseyini kurdu ve yeni kabinenin cogunlugunun Milliyetçi demokratdan olmasını sağladı Kabul ettikleri yeni Anayasa-nın 4' cü maddesi tüm sömürçüydü kaldırmak ve

"sosyalizmin kurulmasına dogru calismak"dir. Kral Idris devrinde orduda var olan celiskiler eski Genel Kurmay Baskani General Sunassinin tevkifi ve goreevinden uzaklastirilmasiyla su yuzlune cikmistir. Ordu icinde ki kavga darbeden sonra da devam etmistir : darbe yapildigi sirada "ozgur subaylar" gurubunda olmuyan fakat yeni kabinede kendilerine savunma ve ic islerinde gorev verilen Adam Al-Havaz ve Musa Ahmet, sonradan 6 Kasimda tutuklanmislerdir. Bu iki subay Libyada Amerikan askeri birligi ve Libyalı zengin is adamlariyla beraber bir karşı-devrimci darbe hazırlamaktaydılar. Tutunduklari zaman yayınlanan resmi bildiri şöyle demekteydi :

" Ihtilalimizin sosyalist ve birlikci presiple-
rine inandıklarını söyleyerek bizi aldatmaya ca-
lıstılar... Kisisel çıkarları için rejimi devir-
mek amacıyla gizli ittifaklara gıristiler ve do-
layısıyla eski ve yeni sömürgeciligin kucagina
düştiler."

Somalide darbe sonucu kurulan demokratik cumhuriyet, 25 ordu ve polis subayından kurulu Yüksek Ihtilalci Konseyi tarafından yönetilmektedir. Baskan General Muhammet Siad Bare sunlari söylemistir:

" Ihtilal arifesi memleketimiz ekonomik ve politik bakımdan bir felaketin esigindeydi. Dev-
let mekanizması cökmek üzereydi. Bu her sey-
den önce bize sunu gösterdi : sömürgeciler top-
lumsal ve ekonomik ilerlemeye karşıt olan bir
sistemi, ahlaksızlık, milli ic kavgalar, sınıf bas-
kısı, haksızlık sistemini icimize yerleştirmis-
lerdi. Sömürgeciligin ve yeni sömürgeciligin
fırlaması olup, yerli bir grup soysuz politika-
cıya güvenen bu sistem, Somali vatanseverleri
arasında endise ve hosnutsuzluk yarattı, protes-
tolara yol actı.

" Bu duruma son vermek ve cumhuriyeti ger-
cek bagımsızlık yoluna sokmak ve demokratik
ilerleme yolundan gitmek için, memleketin sil-
ahlı kuvvetleri yönetimi ele gecirdiler. En ö-
nemli görevimiz, ulusal birlik, adalet ve barış
havası icinde, halkımızın ve silahlı kuvvetleri-
mizin cabalarını biraraya getirip, memleketimi-
zi en süratli yoldan ekonomik, politik ve toplu-
sal ilerlemeye ulaştırmaktır."

Ordu liderliginde yapılmis bu 3 darbenin en
göze carpan ortak özelligi sudur : Ordu tek ba-
sına , ihtilalci degisikligin gerektirdigi amacları
basaramamaktadır ve kitlelerin destegi ye-
ni rejimlerin yasaması için şarttır.

Buna Birlesik Arap Cumhuriyetini örnek o-
larak verebiliriz. Nasser' in "özgur subaylar"
rejimi, ilan ettigi amaclarına ulasabilmek için
sonradan Arap Sosyalist Birliği kitle partisini
yaratmak zorunda kalmis ve ayni zamanda or-
dudaki sagcı subayları ve elebasıları Hava Ma-
resali Amer'i tasfiye etmistir.

Burma'da 1962'de General Ne Win liderligin-
de yönetimi ele geciren subayların Ihtilalci Kon-
seyinin izledigi yolda cok ilginçtir. Dış yatırım-
ların, banka ve ticaretin devletlestirilmesi ve
genis ölçüde tarım ve türlü reformların yapıl-

ması, Burma Sosyalist Program partisinin ku-
rulması ve isci, köylü meclislerinin ihdası ile
paralel olarak gitmistir.

Geri bırakılmış memleketlerde, müşgül an-
larda duruma el koyan ordunun ilerici bir rol
oynayabilmesi ANCAK ve ANCAK, kitleleri beliri-
li bir ideoloji etrafında örgütleyecek ve egite-
cek bir örgütün veya partinin kurulmasına yar-
dım etmesi veya memlekette var olan böyle bir
parti veya örgüte destek olmasıyla mümkündür.

Gelecekte ordunun subayları, bir askeri reji-
min olanaklarının sınırlılığını göz önüne alarak
ya bir siyasi hareketle birlesmenin gerekliligi-
ni kabul edecek , yahuatta siyasi partinin bagım-
sızca gelismesine izin vereceklerdir.

Uzak ve yakın tarih saptamıştır ki, bir ideo-
lojik temele dayanan parti ve örgüt, milli amac-
lar programını gerceklestirmede ve halka ulaş-
tırmada, bir grup ordu subayının memleketin
çıkarlarına "bekcilik" etmesinden cok daha üst-
tün ve saglamdır.

DOĞU'DAN MEKTUP

Kış bütün şiddetiyle hüküm sürüyor. Okular
gripten değilde, soğuktan tatil edildi. Hem ölüm-
ler, Avrupadaki gibi gripten değilde soğuktan,
iyi gıda alamaktan, yarı aç, yarı giysili bir ö-
mür geride bırakarak oluyor buralarda.

İnsan askerde ise açlıktan korkusu olmuyor.
Ama şu 15 dakikaya inen mermili nöbetler insa-
nın gözünü korkutuyor. Bizim memlekette tuttu-
rulan fuzuli nöbetlerde eldeki Birinci dünya sa-
vasından kalma kırıkale süstür. "Dur kimdir
o" der asker, karşısındaki "baban" diyip yürü-
se yoktur Mehmet'in kullanabilecegi bir tek mer-
misi çok kere. Fakat kar nedeniyle aç kalan hay-
vanlara erleri yedirtmemek için mermili dış
nöbet tutma kış boyunca sürecek artık.

Hava o kadar soğuk ki insanın nefesi donacak
gibi oluyor. Her taraf buzlarla kaplı, yağış ol-
madığı zaman bile gayet ufak buz parçacıkları
havada uçuşuyor.

Şehirde at ve karnı arabalarının yerini kızaklı
arabalar aldı. Çocuklar özel yaptırdıkları pa-
tenlerle caddelerde kayıyorlar. Subaylar ve ai-
leleri zaten kayak kayabiliyorlar. Çavuşlarda
erlere sıra gelmiyor. Subay ve assubaylar Dogu-
daki 3 senelik hizmetleri devamınca içki ve ku-
mardan vakit bulabilirlerse erleri köle gibi kul-
lanmaktan zevk alıyorlar. Tayin bedeli aldıkları
halde erat yemeği yiyenler, eratin hakkı kon-
serve reçelle kahvaltı etmeyi, Et ve balık kuru-
mu konservelerini kullanmayı açıkğözlük sayı-
yorlar. Eratı reçel ve kıymadan yoksun bırakı-
yorlar. Erata herşeyi fazla götürüyorlar.

Kantin denen yerlerin ucuz satış yaparak, erata faydası olması gerekirken, 10 lira aylık alan eratan elde edilen yüksek kârla, birliklerin eksikliklerini kapatmak çok yaygın ve çok kötü bir alışkanlık. Hesap soran tek Tanrı kulu yok. Aylıktan kesilen ayna, tokyo, spor, v. s. paraları Mehmet'i ağlamaklı ediyor.

Milyonluk hastahaneler yapılıyor, yalnız Doğuya gidecek doktor bulmak çok zor olsa gerek ki, hastahenenin su servisi yok, bu servisi yok,

tüm doktorların sayısı bir elin parmaklarını geçmez. Doktorsuzluk, tedavide geçikme veya yanlış teşhis nedeniyle sarılıktan, apandisitten, barsak düğümlenmesinden, tifodan ölenlerin hesaplarının sorulacağı, suçluların ceza görecekləri bir gün muhakkak gelecektir. Türk Ordusunda o devri göreceklere ne mutlu.

Sizin
Hasanınız....

GEDİZ'DE DEPREM

Ege bölgesinde korkunç bir deprem sonucu Batı Anadolu'da 2000'e yakın vatandaş öldü ve 90.000 kişi evsiz, barksız, açıkta kaldı.

En çok Gediz ilçesini zarara uğratan bu depremde bazı köyler tamamen yerle bir olmuştur. Ocaklar tüm sönmüş, 8-10 başlık ev halkından hayatta bir kişi yahutta hiç bir kimse kalmamıştır.

Dünya çapında yardım kampanyası Gediz felaketzedelerine para, battaniye, çadır, ilaç, giyecek ve yiyecek yollamaktadır. Gerek yurt içinden gerekse de yurt dışından yapılmakta olan bu yardımın felaketzedelere ulaşması için hükümet bütümlük bir titizlik göstermek zorundadır.

Varto depreminden sonra gene böyle dünyanın dört bir köşesinden yardım yağmıştı. Fakat bu yardımdan sadece bazı eli çabuklar yararlandı ve Vartoluların eli bögürlerinde kaldı.

Şimdiden İngiliz basınında Varto depremi yar-

dımında yolsuzluklar yapıldığı, Vartolulara yardımın ulaşmadığı haberleri çıkmakta ve aynı yolsuzluğun Gediz'e yollanan çadır, battaniye ve yiyecek maddelerinde yapıldığı yazılmaktadır. Bir İngiliz gazetesinin yazdığına göre yurt dışından gelen yiyecek maddeleri için "Hepsi DOMUZ eti ve domuz yağında pişmiş" söylentilerinin çıkarıldığı ve müslüman halkın konserve pirince bile el sürmediği ilgililer tarafından anlatılmaktaymış.

Sevdiklerini, en yakınlarını kaybetmiş, başını sokacak bir deliği olmayan bu felaketzedelerin boğazına girecek bir lokma yiyeceği dahi çok görülenler ve bu konserveler ve çadır ve battaniyelerle ceplerini doldurmak isteyenler, vatan hainidir.

Durmadan ona buna vatan hainleri diyen hükümetimiz, gerçek vatan hainlerini ortaya çıkarsın. Cebi ve gözü doymak bilmiyen bu leş kargalarından hesap sorulmalıdır.

KÜRT

Kor gözlü
yağız yüzlü
bir Kürttü.
Dersim'de kıymışlardı
anasına, babasına.
Gene de sövemezdi kimselere.
Askerde : "Ulan Kürt, Hayvan!"
demişlerdi.
Yemişti dayacı
yemişti kasaturayı.
Sivilde : "Kürt de ne be ?
Sen dağ Türkiştün."
demişlerdi.
Acı acı gül müştü sadece.

Ama bir gün
kor gözlü
yağız yüzlü Kürt
doğrulttu başını
Yemedi, içmedi. Gece gündüz demedi :
"Silkinin silkinin
sinmeyin. Soyumuzu kurutacak
candarma dıpcikleri."
diye konuştu konuştu.

Gün batarken
jandarma köyü bastı.
Kor gözlü
yağız yüzlü Kürt'ü
götürdüler,
döve döve, söve söve
sürtüye sürtüye...
Günlerce aç susuz zindan yattı.
"Ulan Kürt, Hayvan" dediler...
Ağzına işediler,
etinde sigara söndürdüler
kara kolları kavruldu
cılık cılık yara oldu her bir yanı.
Dıpcığı yedikçe bağırdı :
"Bana hayvan diyenin
anasını bellerim".
Dövdüler dövdüler
ağzına işediler
taşaklarını şişlediler.
"Bana hayvan diyenin anasını bellerim."
Kırık kemikleri
yanık gövdesi
ezilmiş taşakları...
"Bana hayvan diyenin..."
Can verdi
kot kor gözlü yağız yüzlü KÜRT
jandarma dıpcığıyla.

BİR KÜRT KIZI

Türkiyede KÜRTLER

İkide bir Türk basınına da bir kaç satırla geçiş-
tirilen haberlere rastlarız :

"Diyarîbar" da 9 Kürt, gizli bir "Kürt Devleti"
kurmak için çalıştıklarından tutuklanmışlardır.
Polisin eline pek çok belge geçmiştir."

Bu tutuklanan Kürtlerin başına hapiste, sorgu-
ya çekilirken ve zorla konuşturulmak istenirken
neler geldiğini kimseler bilmez.

"Gizli bir Kürt Devleti kurma" suçlamaları
hep uydurmadır. Ele geçen belgelerde Kürtçe
yazılmış dergi, kitap v. s. dir.

Tutuklanan Kürtler hiç bir zaman hapiste kal-
dıkları süre aileleri veya avukatları ile ilişki ku-
ramazlar. Çoğu defa mahkemeleri tutuklandıkları
ve Kürtlerin çoğunluk oldukları şehirlerde de-
gil fakat Türk şehirlerinde yapılır.

Bundan bir süre Amnesty International Ameri-
ka kanalıyla elimize 47 kişinin ismi geçti. Bunlar
hep Türkiyeli Kürtlerdi. Ve hepsi zindanda çürü-
mekteydi.

Kendi dilinde konuşmak, kendi dilinde gazete
ve dergi ve kitap yayınlamak, kendi dilini okutan
okula gitmek ve yaşadığı topraklar üzerinde ken-
di milli varlığının tanınmasını istemek yalnız
Türk'ün değil, Kürt'ün de hakkıdır.

Irak on yıl akıntıya karşı kürek çektikten son-
ra diliyle, kültürüyle var olan bir milli unsura
"Sen yoksun" denemeyeceğini anladı ve doğru
pizzaya geldi.

Kürtlerin kendi dillerinde gazete, dergi ve ki-
tap basmalarına ve serbestçe satmalarına, oku-
malarına izin verilmeli, Kürt okulları ve Üniver-
sitesi açılmalıdır. Kürtçe radyo yayınları olmalı-
dır.

Jandarma dıpcığı, zindan ve işkence metotla-
rı bir süre söker. Sonra dıpcığı yeme sırası, dip-
cığı sallayana gelir.

Irakta KÜRTLER

On yıldır , Kürtlerin Irak'da muhtariyetlerini elde etmek için sürdürdükleri savaş, 11.Mart 1970'de Irak hükümeti ile Kürtlerin Lideri Molla Mustafa Barzani arasında imzalanan anlaşmayla sona ermiştir.

Bu Barzaninin 20.000 kişilik gerilla gücünün bir başarısıdır. Kürtler Irak'da çoğunluğu teşkil ettikleri yerde kendi dillerini resmi dil olarak kullanabileceklerdir.

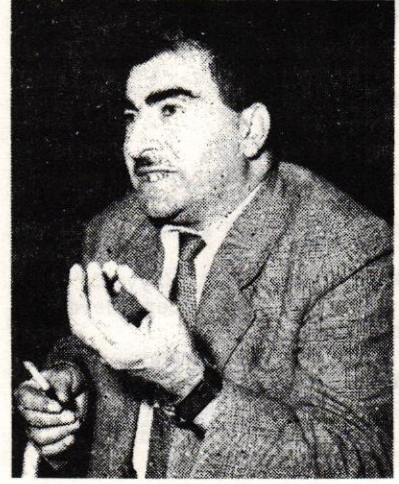
Irak Anayasasında yapılan değişiklikten sonra Irak'da Arap ve Kürt milletlerinin var olduğu kabul edilmiştir.

Kürtlerin kendi okulları ve Üniversitesi olacaktır. Irak Milli Meclisinde Kürt temsilciler ve halen Irak kabinesinde 5 Kürt bakan vardır.

Irak'da Kürt muhtar bölgesinin sınırını çizmek için yeni nüfus sayımı yapılacaktır. Tek çelişme konusu Kirkuk petrol bölgesinin kimin kontrolü altında kalacağı konusundadır. Irak hükümeti Kirkuk bölgesinde yaşayanların çoğunluğunun Arap ve Türkoman olduğunu iddia etmektedir. Kürtler ise aksini söylemektedirler. Muh-

temelen Birleşmiş Milletlerden bu bölgede bir nüfus sayımı yapması istenecektir.

Irak, Türkiye, İran ve Sovyetler Birliğinde yaşayan Kürtlerin sayısı 10 milyonu bulmaktadır.

General Mustafa Barzani

NATO KAMPANYASI

Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu ve Almanya Türk Öğrenci Federasyonu olarak beraberce açmış olduğumuz NATO kampanyası için ,

İşçileri,
Köylüleri,
Öğretmenleri,
Öğrencileri,
Subayları,
Sendikaları,
ve

yediden yetmişe kadar bütün halkı aşağıda sıraladığımız, bağımsızlığımızı yok eden 6 maddenin kalkması için vereceğimiz mücadelede bizi destekliyerek bu kampanyaya katılmaya çağırıyoruz. Bu ses sizin, bu dava hepimizindir. Ülkemizin ulusal güvenliği ancak bağımsız dış politika ve yurttaki sulh, cihanda sulh ilkelerine dönmekle sağlanır.

- 1 - NATO Bakanlar Konseyinin son oturumunda almış olduğu nükleer taktik silahların Türk toprakları üzerinde kullanılması kararı geri alınmalıdır.
- 2 - Türk toprakları üstünde ki bütün yabancı askeri üs ve tesisler Türk Genel Kurmayının emrine girmelidir.
- 3 - Türkiyede ki tüm yabancı askeri personel üzerinde Türk mahkemelerinin mutlak hakimiyeti kurulmalıdır.
- 4 - Yabancılar onlar için verilmiş olan posta ve gümrük egemenliği geri alınmalıdır.
- 5 - Barış günlüğü ve uzman adı altında Türkiyenin dört bir bucağına ve Bakanlıklara kadar sızmış ajanlar derhal yurt dışına çıkarılmalıdır.
- 6 - Görevi, ülkemizde Amerikan emperyalizminin hakimiyetini sağlamak olan NATO'dan Türkiye mutlaka çıkmalıdır.

Bu yurt bizim ve bağımsızlık uğruna kanlarını akıtanlarıdır. Bu uğurda tükensekte mücadele geride kalanlar tarafından sürdürülecektir.

Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu

Federasyonumuzun ikinci Genel Kurulundan sonra yapılan ilk Genel Yönetim Kurulu toplantısı 28 şubat ve 1 mart tarihleri arasında Münih'te yapılmıştır. Çeşitli sorunların görüldüğü bu toplantının sonunda aşağıdaki bildiri yayınlanmıştır.

Yurdumuzda gelişmekte olan işçi hareketi iç ve dış düşmanlar tarafından zaman zaman kanlı olarak bastırılırken küçük burjuva içinden çıkmış bazı kişiler işçi sınıfını kendi sapma ideolojileri peşinde sürüklemek istemektedirler. ATTF olarak, işçi sınıfını küçük burjuva ideolojisiyle bağlayarak sosyalist hareketi saptırma ve burjuvazinin kuyruğuna taktırma cabası içinde oldukları açığa çıkmış bulunan MDD' cilerle mücadeleyle kararlı olduğumuzu bir kere daha belirtiriz. Türkiye'de sosyalist hareketi bölen bu gruplarla aramızda ideolojik bir ayrılık vardır. Bu ayrılığı önemsememek veya yokmuş gibi göstermek sosyalist ideolojiden taviz vermek, giderek sapmak demek olur. Bu konuda arkadaşlarımızı son genel kurulumuzda saptanan ideolojik çizgide taviz vermeden çalışmaya davet ederiz.

Sosyalistler egemen sınıfların iktidarlarını gönül rızasıyla terketmeyeceklerini, onları ancak işçi sınıfının ve diğer emekçi sınıf ve tabakaların örgütlü gücünün iktidarı terke zorlayabileceğini bilirler. İşçi sınıfı ile egemen sınıflar arasındaki iktidar mücadelesinin şeklini, bu mücadelenin yürütüldüğü ülkelerdeki ve dünya'daki şartlar belirler. Sosyalistler işçi sınıfının mücadelesini sosyalist örgüt içinde ve bu mücadelenin çeşitli şekiller alabileceğini göz önünde tutarak yürütmek zorundadırlar. Devrimci mücadele sürdürülürken bir yandan tüm imkânları, özellikle demokratik hak ve özgürlükleri sonuna kadar kullanmakla yükümlü olduğumuzu, öte yandan da egemen sınıfların bu imkânları, örneğin ülkemizde bugün için var olan sınırlı demokrasiyi ortadan kaldırmaya yeltenebileceklerini unutmamak gerekir. Sosyalist hareket, burjuvazi hangi baskı metotlarını kullanırsa kullansın, en geniş ve değişen şartlara en uygun şekillerde yürütülecektir. Ancak bir gurup "solcunun" sos-

yalist hareketi işçi sınıfının güçlü, sınıflar arasındaki kuvvetler dengesini göz önünde tutmadan, bu sınıfın partisi içinde ve çevresinde örgütlenme zorunluluğunu göznetmeden yürütmek istemesi işçi sınıfının ideolojisiyle bağdaşmaz ve işçi sınıfını burjuva sınıfı karşısında zayıflatır. Tüm sosyalistleri bu tutumlardan kaçınmaya ve mücadeleli "ideolojide taviz vermeden - taktikte esnek olarak " yürütmeye davet ederiz.

Türkiye'de sınıf mücadelesinin sertleştiği, burjuva sınıfının iktidarının sarsıldığı şu sıralarda devrimci mücadelenin yukarıda belirttiğimiz ilkelere uygun bir şekilde yürütülmesi özellikle önem kazanmaktadır. Egemen sınıflar ve onların iktidarı, işçi sınıfının siyasi ve ekonomik mücadelesini bastırmak, örgütlenmesini engellemek için yeni yeni oyunlar tezgâhlıyor. İşçi sınıfına ihanet etmiş Türk-İş yöneticilerinin de desteğiyle hazırlanan bu oyunların yeni bir örneği 274 sayılı Sendikalar ve 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi ve Grev kanunlarında yapılmak istenen değişikliklerdir.

AP - CHP sömürü koalisyonunun Büyük Millet Meclisine getirdiği tasarıya göre bir yandan su, havagazı ve elektrik üretimi ve dağıtımı ile ilgili işyerlerinde grev hakkı kaldırılırken, öte yandan da küçük sendikaların çalışma imkânları geniş ölçüde kısıtlanmakta, şimdiye kadar işçi sınıfının mücadelesine çeşitli darbeler indiren, Amerikan doları ile beslenen, işçiyi patrona satan Türk-İş yöneticilerinin sendika ağılığını garanti altına almaktadır. Yurdumuzda işçilerin büyük ve güçlü sendikalar içinde örgütlenmeleri şüphe yok ki sosyalist hareketin başarıya ulaşması yolunda önemli bir adımdır. Ancak büyük ve güçlü sendikaların kurulması burjuva iktidarlarının kanunları ile değil, işçilerin, devrimci sendikacıların ve sosyalistlerin çabaları ile olur.

İşçi sınıfının en etkili silahlarından olan GREV hakkını elimizden almak isteyenlerle mücadele edelim !

İşçi sınıfının ileri hamlelerini patron ve sarı sendikalar kanalıyla önlemeye çalışanlara karşı direnelim, mitingler, yürüyüşler düzenliyelim.

Oynanan oyunun içyüzünü halka ve işçi kardeşlerimize anlatalım.

Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu.

Çin'de ki son olaylar

Çin'de son zamanlarda gelişen olaylar hakkında Pravda gazetesinde çıkan iki yazıda şöyle denmektedir : " Pekinde son zamanlarda stadyumlarda yığınsal mitingler tertiplendi. Ve askeri devriyeler artırıldı. Sokak başlarında her geçen kimliği sorulmaya başlandı. Köylere sürülen ve gizlice başkente dönen gençleri tutukladılar. Gizli olarak Pekin'e dönen gençler hakkında verilen idam cezası daha stadyumlarda yerine getirildi. Yalnız 27 Ocak'ta 19 kişi idam edildi. Fakat Çin radyoları ve basın bu olaylar hakkında hiç bir haber vermemektedir. "

Çin'deki son olaylar günden güne artan memnuniyetsizliğin bir sonucudur. "Kültür Devriminin" ilk safhalarında Maocular öğrencileri Komünist Partisini, gençlik teşkilatını ve sendikaları yoketmek için vurucu güçler olarak kullandılar. O zaman huveybinlere Mao'nun sadık askerleri de niyordu. Fakat daha sonra bunlara ihtiyaç kalmayınca huveybinler köylere sürüldüler. Köylere sürülen öğrenciler şimdi şehirlere dönmek ve eski örgütlerini kurmak istemektedirler. Huveybinler bazı yerlerde yeni kurulan parti komitelerini işgal ediyorlar ve "Biz, kültür devrimi yaptık, eski şekle dönmeye izin vermiyeceğiz. Parti biziz. " diyorlar.

Son günlerde onbinlerce genç gizlice şehirlere dönmüşler yine gizlice örgütlenmeye başlamışlardır. Şehirlerde hüviyetsiz ve aç dolaşan gençler birçok yerlerde bankaları ve silah ele geçirmek için silah depolarını basmaya başlamışlardır. "

Mao yönetimi önliyemedikleri hırsızlık ve ahlaksızlığın devletin ve ekonominin esaslarını tehlikeye düşürdüğünü söylüyorlar ve hırsızlığa ve ahlaksızlığa karşı savaşı "ekono mide sınıf savaşı" diye niteliyorlar.

"Kültür Devrimi'nin bütün safhalarında hal-kan bir kısmını diğerine karşı kıskırtan politika şimdi acı meyveler veriyor.

Pravda'da yayınlanan bir başka yazıda da şunlar yazılmaktadır : "Çin'de son zamanlarda kömür, elektrik enerjisi, maden, hububat, pamuk muk, ilaç ve buna benzer maddelerin tasarruf edilmesi için geniş bir kampanya açıldı. Memlekette gerçekten de yiyecek, yakacak, ham madde sıkıntısı var. Fakat bu kampanya halk iktisadiyatının gelişmesini düşünmekten ziyade savaşçı emeller için açılmıştır. "

Çin'de yıllık izinler ve bayram tatilleri kaldırıldı. Mao'nun taraftarları işçilerin işyerlerini terk etmemelerini ve muhtemel bir savaşa hazırlanmalarını söylüyorlar. Köylere sürülen gençlerin şehirlere dönmelerini önlemek için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlar.

Çin'de toplum hayatı militarist amaçlara yöneltilmektedir. Hatta bazı yerlerde yeraltı şehirleri kurulmaya çalışıldığı belirtiliyor. İktisatçıların tasarrufların miktarını hesaplıyorlar ve yalnız giyecekten yılda 2.5 milyar dolar tasarruf yapılabileceğini söylüyorlar. Askeri amaçlar için harcamalar artıyor. İtalyan Assorvatore

politiko internationale ajansı Çin'de bütçenin üçte ikisinin askeri harcamalara harcadığını bildirmektedir.

Endüstri ve köy ekonomisi yıllardır yerinde sayıyor. Bunlar "Kültür Devrimi'nin acı sonuçlarından birkaçıdır.

Din Hürriyeti

Sosyalistlerin din düşmanı olduğu ve Sosyalist Memleketlerde din hürriyeti olmadığı ikide bir sosyalizmin düşmanları tarafından karşı-propaganda olarak ileri sürülen iddialardır.

Biz bu sütunlarda Bulgaristan müslümanlarının başmüftüsü Hasan Mustafov'un ülkesindeki din hürriyeti hakkında söylediklerini yayınlıyacağız :

"Bulgaristanda din hürriyetini, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Anayasasının 76'ci maddesi garanti altına almıştır. Bu madde gereğince, ülkede her vatandaş dinine ibadet etme özgürlüğüne sahiptir. Dini adetlerle ilgili özel bir kanun da kabul edilmiştir. Bu kanunun 27'ci maddesine göre, vatandaşların dinlerine serbestçe ibadet etmelerini, ayin ve görevlerini yerine getirebilmelerini kuvvet ve korkutma yoluyla engelliyenler bir yıl hapis cezasına çarptırılırlar.

Bulgaristandaki müslüman dininin hak ve hürriyetini de bu ilkelere belirlemektedir. Allaha inanana camiler kapıları açıktır.

Camiler, encümenlikler ve Türk Vakıflar yönetmenlikleri tarafından idare edilir. Bu idare heyetleri üçer kişiden müteşekkildir ve camileri, vakıfları idare edip korumakla görevlidir. İmamların faaliyetini bölgesel müftülükler yönetir ve kontrol eder. Kırcaali, Plovdiv, Aytos, Razgrad, Şumen, Tolbuhin ve Sofya şehirlerinde böyle bölgesel müftülükler vardır.

Sofyadaki başmüftülük, ülkedeki müslümanların en yüksek dini organıdır. Devlet, bu organın çalışmalarına para yardımında bulunmaktadır.

İmamların aylıkları devletin verdiği para yardımıyla ödenmektedir. Encümenlikler ise, giderlerini vakıflardan sağlanan gelirlerle karşılamaktadırlar.

Bizim yanıma yabancı ülkelere bir çok konuk ve turist gelmiştir. Bulgaristanda din hürriyeti olduğuna inanmıyor, bunu bizzat görmek istiyorlardı. Memleketteki yaşamla yakından tanıştıktan, camileri ziyaret edip gördükten sonra buna kani oldular.

Benim dört çocuğum var. Büyük oğlum hekimdir. İkincisi sıhhiye memuru. Büyük kızım laboratuvar işçisidir. En küçük kızım da henüz öğrencidir. Gerek benim çocuklarım, gerekse tüm müslümanların çocukları Bulgaristanda bedava öğrenim yapmaktadırlar. Öğrenimlerini tamamladıktan sonra ise, her birinin ihtisasına göre çalışabilmesi sağlanmıştır. "

